

Luka Ljubas rođen je 1996. godine u Beču, u hrvatsko – japanskoj glazbeničkoj obitelji. Prvu poduku iz violine je dobio od svoje majke, a potom nastavlja učiti u Muzičkoj školi Margareten u Beču u klasi profesora Arkadija Winokurova. Godine 2006. započinje studij violine na Državnom konzervatoriju u Klagenfurtu u klasi profesora Briana Finlaysona. Godine 2012. upisuje predstudij na Muzičkoj akademiji u Beču, a od 2015., nakon uspješno položenog prijamnog ispita postaje i redovni student u klasi profesora Gerharda Schulza. Luka je dobitnik brojnih prvih nagrada na nacionalnim i međunarodnim natjecanjima. Tijekom svoje dosadašnje karijere, često je koncertirao u Austriji, između ostalog u bečkom Konzerthausu i na brojnim međunarodnim pozornicama – u Armeniji, Ujedinjenim Arapskim Emiratima, Italiji, Sloveniji i Japanu. Svirao je kao solist s Koruškim simfonijskim orkestrom, Bečkim komornim orkestrom, Artsakh sinfonie orchester, Schönbrunner Schloss orchester, Academia Ars Musicae, Orchestra di Padova e del Veneto, Carinthian Chamber orchester i Kammerorchester Krems. U sklopu jednog radio portreta emitirana je i snimka njegove izvedbe violinskog koncerta J. Sibeliusa. Više puta su na Austrijskom radiju emitirane njegove snimke “Ravel-Tzigan”, “Introduction et Rondo Capriccioso”, ”Zigeunerweisen” i “Passacaglia”.

Pored svoje solističke karijere, Luka njeguje i komornu glazbu, pa je tako više puta nastupao sa sljedećim umjetnicima: Erwin Kropfisch, Jeremias Fliedl, Rohan de Silva, Mark Kinkaid, Nadja Höbarth i Ekatarina Rumyantseva. Od nedavno se posvećuje i pedagoškom radu kao docent na “Sommer Musikakademie Feldkirchen”.

Polazio je brojne violinističke majstorske tečajeve, kod So – Ock Kima, Pavela Vernikova, Eszter Haffner, Igora Ozima, Rodneya Frienda i Yuzuko Horigame.

Veliku podršku u svojoj glazbenoj karijeri dobiva od poznate bečke graditeljice violina Christine Erix koja mu vrlo često ustupa prestižne violine i gudala.

Od godine 2014. Luka svira na torinskoj violini Giovanni Battista Guadagnini, iz 1783. – 1785. godine. Ovaj instrument dobio je na korištenje zahvaljujući ljubaznosti gospođe Andree König i čuvene glazbene kuće Beare’s International Violin Society iz Londona.